

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Εντός της Σύρου Δραχ. 22.
Εκτός » » 26.

Διὰ τὰς Διατρίδας τὸν στίχ. 1. 25.
Διὰ τὰς Δοκαστικάς τὸν στίχ. 1. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 6 Δεκεμβρίου 1858.

Ο ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΗΣ

Δικαίως ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν ὑπὲρ Πίστewς καὶ Πατρίδος ἐξέπληξε τὸν Κόσμον ἅπαντα. Ἡ ἀνισότης τῶν ἀντιμαχομένων δυνάμεων, ἡ πολυχρόνιος παράτασις τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἡ σταθερότης τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας, ἥτις οὐδαμῶς ἀπεκατέστησεν, οὐδὲ ἀπεδείλιασεν, ἀλλ' ἀμετατρέπτως ἔτεινε πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ ὑπὸ τὸ ἐνδοξον σύνθημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος,» τὰ τρόπαια, ἅπερ ἡ ἀνδρία αὐτῇ ἤγειρε κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἡ φρόνησις ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ ἀκραιφνὴς πατριωτισμὸς, ἐν ᾧ οἱ Ἕλληνες διέταττον καὶ τὰ τῆς Πολιτείας αὐτῶν ἐν μέσῳ τὰς κλαγγῆς τῶν ὀπλῶν, ὅλα τὰτα δικαίως παρέστησαν αὐτοῖς εἰς τὸν ἐξευγενοῦσιν ἑαυτοὺς ἀξίους ἀπογόνους τῶν Μιλιτιάδων, Λεωνιδῶν, Θεμιστοκλέων, Ἀριστείδων, καὶ τῶν ἄλλων προγόνων αὐτῶν, ὅσοι καὶ νῦν ἐτι, καὶ εἰς αἰῶνας θέλουσιν ἀναφέρεσθαι ὡς πρότυπα πατριωτισμοῦ καὶ εὐγενούς εἰς τὴν Πατρίδα ἀφοσιώσεως. Ἀλλ' ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις κατορθώμασιν, ὅσα τὴν ἀληθινήν ταύτην καθιστῶσιν ἀναμφισβήτητον, ὁ ἥρωϊσμος τῶν κατὰ θάλασσαν ἀγωνισαμένων Ἑλλήνων καταστῇ τῇ ἀληθείᾳ μυθώδης καὶ ἀπίστευτος, ἐξεταζόμενος μετὰ τῆς προσηκούσης λεπτομερείας καὶ ὑπάρχουσιν ἔργα ναυτικά καὶ τρόπαια τοσούτω θαυμαστά, ὥστε οὐδὲν τῶν τοιαύτης φύσεως κατορθωμάτων δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ κατὰ θάλασσαν ἀνδραγαθήματα τῶν Ἑλλήνων. Καὶ τῷ ὄντι πῶς σύγκρισιν ἔχει ναυμαχία στόλου πολεμικῶς ἐξοπλισμένου πρὸς ἄλλον στόλον τοιοῦτον, ὅσῳ ἂν ὑποτεθῇ πεισματώδης, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἀρεμάνιον τόλμην ἀνδρώπων, δι' ἐνὸς πλοίου ἐμπορικῶς, ἐκ τοῦ προχείρου πολεμικῶς παρεσκευασμένου, πολυώντων νὰ εἰσέρχωνται ἐν μέσῳ φρεγατῶν καὶ τριπλότων, καὶ νὰ τρεπῶσιν αὐτὰ εἰς φυγὴν μετὰ καταστροφῆς καὶ φρίκης ἀπεριγράπτου; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραβληθῇ τόλμη ἄλλη πρὸς τὴν τόλμην τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν ἀκατίῳ πυρπολικῷ ἐτόλμων νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ οὐρανομήκη τρίκροτα τῶν ἐχθρῶν, καὶ μεταδίδοντες εἰς αὐτὰ τὰς φλόγας νὰ βλέπωσι μακρόθεν τὴν ἐκπυροσκόρπησην τῶν κινήτων ἐκείνων φρουρίων διασκορπίζουσιν εἰς τὸν αἰθέρα τὰ ἐχθρικά σώματα, καὶ ἐν τοιοῦτοις ἀκατίοις νὰ φεύγωσι καταδιωκόμενοι καὶ ὑπομένοντες χάλαν σφαιρῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τε γῆς καὶ θαλάσσης;

Πόσας καὶ ὁποίας ἔχομεν οἱ Ἕλληνες ἀφορμὰς μεγαλοφροσύνης ἐνδόξου! Ἀλλὰ καὶ πόσον δικαίως λυπούμεθα, ὅταν παρατηρῶμεν, ὅτι οἱ ἀπαράμιλλοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ τὴν ἀθάνατον ἐκείνην Ἑθνικὴν δόξαν ἀποκτήσαντες, καὶ κληροδοτήσαντες αὐτὴν εἰς τὸν ἑαυτοῦ χρόνον, οἱ μὲν ἀπέθανον ἐπὶ τῆς ἀντιμαχίας, οἱ δὲ ζῶσι παρημελημένως νανάγρια παρὰ τὴν ἐλπίδα!

Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι δὲν ἀρνούμεθα τὴν κατὰ καιροῦς δειχθεῖσαν προαίρεσιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς περίθαλψιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, καὶ τινὰς βοηθείας, ἃς προσήνεγκεν εἰς τὰς πενομένους αὐτῶν ὀφθαρτικὰς οἰκογενεάς. Ἀλλ' ἡ δειχθεῖσα ἐκείνη ἀγαθὴ προαίρεσις, καὶ αἱ γενόμεναι βοηθίαι οὐδόλως δικαιῶσι τὴν ὀλιγωρίαν τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τινὰς οἰκογενεάς μεγάλων ἀγωνιστῶν, πενομένας καὶ ἐν ταλαιπωρίᾳ ἀποζώσας, ἐνῶ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν εἶναι μέγα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν κατέχουσι τὴν πρώτην τάξιν ἐν τοῖς ἐνδόξοις τῆς Πατρίδος προμάχοις, οὐ μόνον τὰ σώματα, ἀλλὰ καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν προσενεγκόντες ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.

Τρίτον ἤδη καταδεικνύομεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μίαν τῶν οἰκογενειῶν τούτων, τὴν οἰκογένειαν τοῦ πρωταγωνιστοῦ Παππανικολῆ, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐν τῇ Βουλῇ πολὺς ἐγένετο λόγος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ Βουλευτῶν ἀξιολύμων καὶ ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, οἷός ἐστιν ὁ γενναῖος στρατηγὸς Θ. Γρίβας καὶ ἄλλοι καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ἀντιμαχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐξοπλιστὰς τὸ ἰδιόκτητον αὐτοῦ πλοῖον, καὶ παρευρεθῆς εἰς ἑπτὰ μάχας, τοσαύτας ἐδρέψατο δάφνας, ὅσαι ἀλλαχοῦ ἤθελον ἀναβιβάσειν αὐτὸν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῶν τιμῶν, καὶ ἤθελον καταστήσειν τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ περίβλεπτον διὰ τὴν ἐν εἰρήνῃ ἀποκατάστασιν αὐτῆς;

«Ἐάν ἦσο σήμερον εἰς τὴν Γαλλίαν, Παππανικολῆ, ἡ θεία σου ὀνομασθῇ Ναύαρχος.» Ταῦτα εἶπε πρὸς τὸν μακαρίτην Παππανικολὴν ὁ Γάλλος Φαβιέρους, ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν τόλμην, μετ' ἧς κατεδίωξε διὰ μόνῳ τοῦ ἰδιοκτήτου πλοίου τοῦ 4 πολεμικὰ Τουρκικά, ἐν δίχροτον, μίαν κορβέταν καὶ δύο βρίκια, διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δαὴρ Πασσᾶ, καὶ ἀποπειρώμενα ν' ἀποβιβάσωσι στρατὸν εἰς Χίον κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1828. Καὶ ὅμως ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁ Παππανικολῆς ἀπεβίωσε πένης ναυτοδίκης, καὶ ἡ ἐπιζῶσα οἰκογένεια αὐτοῦ δὲν λαμβάνει ἢ πενιχρὰν σύνταξιν 80 δραχμῶν κατὰ μῆνα· ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ λάβῃ μέχρι τοῦδε τὴν δικαίως ἀνήκουσαν αὐτῇ προικοδότησιν πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

Ὅτε κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὁ Παππανικολῆς ἀνεδέχθη νὰ πυρπολήσῃ ἐν Ἑρεσσῷ τὸ πελώριον δίχροτον, καὶ ἀπῆρχετο εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἔργου, ὁ ἰακωβὸς Τομπάζης ἀνεβόησεν «Ἐάν ὁ Παππανικολῆς τὸ καύση, εἴμεθα καλὰ· ἄλλως εἴμεθα χαμένοι.» Ἀπαντες εἶδον μετ' ἐκπλήξεως ἐπιτυχόντα τὸν Παππανικολὴν, καὶ τὸ δίχροτον μετεωρισθὲν μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ. Ἀλλ' ὁ ἀτρόμητος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀπεβίωσε πένης ναυτοδίκης, καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως.

Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ περιγράψωμεν λεπτομερῶς τὰ κατορθώματα τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου ἀνδρός, διότι τὸ ἔργον τοῦτο ὑπερβαίνει τὰ ὅρια ἐφημερίδος· θέλομεν

ὅμως διεξέλθειν ἐν συντόμῳ τὰ σημαντικώτερα τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὅπως καταδείξωμεν, πόσον εἶναι ἀδίκος ἡ πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ὀλιγωρία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχὴν αὐτῆς πρὸς δικαίωσιν οἰκογενεῶς τοσαύτα καὶ τηλικαῦτα ἐχούσης δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπηρετοῦμεν οὕτω τὸ δίκαιον, οὐδόλως ἐννοοῦντες, ὅτι καὶ ἄλλων ἀγωνιστῶν τὰ δικαιώματα δὲν εἶναι ἐπίσης ἱερά καὶ ἄξια τῆς αὐτῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς αὐτῆς προνοίας. Ἐάν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς μόνην τοῦ Παππανικολῆ τὴν οἰκογένειαν περιορίζομεθα, τοῦτο πράττομεν, καὶ διότι πολλὰ ἤδη ἔτη ἔχομεν πρὸ δφθαλμῶν τὴν σεβαστὴν ταύτην οἰκογένειαν, καὶ διότι γινώσκομεν τὰ περὶ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου ἀκριβέστερον. Οὐδέποτε ὅμως θέλομεν ἀρνηθῇ τὴν δικαίαν ὑπεράσπισιν παντὸς ἀδικουμένου ἀγωνιστοῦ, ὑποβάλλοντες κατὰ χρέος παρατηρήσεις δικαίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐστὶν ὁ κοινὸς πατὴρ πάσης ἀπορροαυομένης ἀπὸ τῆς ἀδικίας ἀγωνιστοῦ, καὶ ἥτις οὐδεπότε ἀρνεῖται εὐνοίας καὶ δύνασθαι νὰ εὐρῇ, τὰ Βουλευτικὰ Σώματα φειδωλὰ πρὸς βοήθειαν καὶ περίθαλψιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἰδωμεν λοιπὸν, τίς ὁ ἀνὴρ, οὗ τὴν οἰκογένειαν τρίτην ταύτην φορὰν συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἡδικημένην καὶ ἄξιαν βοηθείας καὶ περιθάλψεως ἀναλόγου. Ἀκούσωμεν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου λαλοῦντος, καὶ οὐρανόθεν διαμαρτυρομένου, κατὰ τῆς ἀδικίας, ἥτις γίνεται εἰς τὴν ὀφθαλμικὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν.

«Ἀνοίξατε (λέγει ἡ σκιά τοῦ γενναίου τῆς Πατρίδος προμάχου) ἀνοίξατε τὰς προχείρους σημειώσεις, ὅσας συνέταξα κατὰ διαφόρους καιροὺς, καὶ ἴδετε, ὡς Ὑπουργοὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ βασιλευσόμενης Ἑλλάδος, τί ἐγὼ ἐπραξά ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προχείρων τούτων σημειώσεών μου, ἐάν εἴσθε Χριστιανοί, ἐάν εἴσθε Ἕλληνες, θέσατε τὴν χεῖρα ὑμῶν εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, καὶ ἀπαντήσατε, ἂν δὲν ἀναξιοπαθῇ ἡ οἰκογένειά μου, ἂν ἡ θυγάτηρ μου δὲν ἦναι γνήσιον τῆς Πατρίδος τέκνον, καὶ ἂν δὲν ὀφείλῃτε νὰ προικοδοτήσῃτε αὐτήν, ἀπὸ ἐγὼ ἐθυσίασα 50 ὅλας χιλιάδας διστάλων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος, ἧς ἐστέ Ὑπουργοί, καὶ ἔτρεχον ἐν μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἔχων τὸν θάνατον ἐπικείμενον, ὅπως κατασκευάσω τὰ ἀνάκλιντρα τῶν Ὑπουργείων, ἐφ' ὧν ἀναπαύεσθε, καὶ τὰς ἀμάξας τὰς Ὑπουργικὰς, ἐφ' ὧν μετακομίζεσθε ἀσφαλῶς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο Ὑπουργεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο τῶν Ἀθηνῶν ἄκρον. Ἐάν πρὸς σιγὴν ἀμφιβάλλητε περὶ τῆς ἀληθείας τῶν προχείρων ἐξιστορουμένων, ἐρωτήσατε τοὺς συναγωνιστάς μου, ὧν τινες ἐπιζῶσιν ἐρωτήσατε τὸν Χίον Ἀμβρόσιον Σκαραραγκᾶν, τὸν ἐν Πειραιεὶ ἐρωτήσατε τὸν συμπολίτην αὐτοῦ Σέφανον Κάππαρην, τὸν ἐν Ἑρμ. Σύρου, οἵτινες ἀμφοτέροι εὐρισκόμενοι ἐν τῷ πλοίῳ μου γινώσκουσι τί ἐπραξά ἐν Χίῳ κατὰ τὸ 1828. Ἐμβλέψατε πρὸς τὴν Σάμον· ἀτενίσατε πρὸς τὴν Κασσάνδραν· ἐρωτήσατε περὶ

« τῆς μεταξὺ Σπετσῶν καὶ Ἰδρας ἐκστρατείας· μά-
 « θετε περὶ τῆς ναυμαχίας τῶν Τρικέρων· ἐξετάσα-
 « τε περὶ τῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρουσίας μου μετὰ
 « τοῦ Κόχραν, καὶ περὶ τῆς εἰς Μεσολόγγιον μετὰ
 « τοῦ αὐτοῦ ἀπελεύσεώς μου· ἀνακρίνατε τὴν Σα-
 « λαμίνα, ἥτις κεῖται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· ἀ-
 « κούσατε τὸν Ὁρωπὸν τί περὶ ἐμοῦ λέγει· καὶ πρὸ
 « πάντων ἀναμνήσθητε τοὺς λόγους, ὥς ὁ γενναῖος
 « Τομπάζης εἶπε περὶ ἐμοῦ, ἀπερχομένου νὰ προσ-
 « κολλήσω τὸ πυρπολικὸν εἰς τὸ ἐν Ἐρεσσῷ δίχρο-
 « τον. Μετὰ ταῦτα πάντα, ὦ τῆς Ἑλλάδος Ὑπουρ-
 « γοί, καὶ σὺ μάλιστα ὁ τοῦ ἐνδόξου συναγωνιστοῦ
 « μου καὶ Ναυάρχου τῆς Ἑλλάδος υἱός, Σὺ Μισού-
 « λη, ἀποφάνθητι, ἐὰν ᾖ δίκαιον νὰ μὲνῃ μέχρι
 « τοῦδε ἡδίκημένη ἡ χήρα συζυγός μου, τὰ πέντε
 « ὄρφανά μου, καὶ ἀπροικοδόμητος ἡ θυγάτηρ μου.
 « Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑμεῖς, ὦ Ὑπουργοί τῆς Ἑλλά-
 «δος ἐμμενῆτε ἀπαθεῖς τῶν λόγων μου ἀκροαταί,
 « καὶ ἀνάληγτοι πρὸς τὰ δεινὰ τῆς ἀναξιοπαθούσης
 « οἰκογενείας μου, ὁ Σεβαστὸς τῆς Ἑλλάδος Ἀναξ,
 « ὅστις ἀείποτε, ἐσεβάζθη τὰ δικαιώματα τῶν ὑπὲρ
 « Πίστειος καὶ Πατρίδος πιστῶς καὶ ἐνδόξως ἀγω-
 « νισαμένων, δὲν θέλει βραδύνει νὰ εἰσακούσῃ, τῆς
 « φωνῆς μου, οὐρανόθεν ἐπικαλουμένης τὴν Βασιλι-
 « κὴν Αὐτοῦ ἐπιβλέψιν εἰς τὴν ἀναξίως ἐαυτῆς πε-
 « νομένην οἰκογενεῖάν μου, καὶ νὰ διατάξῃ τὰ δέ-
 « οντα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς δόξαν τοῦ
 « ὀνόματος Αὐτοῦ· διότι ἀείποτε ὑπῆρξε πατὴρ καὶ
 « προστάτης παντὸς ἀδικουμένου Ἑλλήνου. »
 Ταῦτα οὐρανόθεν λέγει πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς
 Ἑλλάδος ἡ σκιά τοῦ ἀθανάτου Ἡρώος Παππανικολῆ,
 καὶ ταῦτα μαρτυροῦσιν οἱ ἐπιζῶντες συναγωνισταί αὐ-
 τοῦ, καὶ αἱ πρόχειροι σημειώσεις αὐτοῦ, ὧν ἀποσπά-
 σματα δημοσιεύομεν παρὰ πόδας, ὅπως διὰ τῆς ἀνα-
 γνώσεως αὐτῶν καταβέβηκεν, τοὺς ἡμετέρους ἀνα-
 γνώστας, ἂν δὲν κατορθώσωμεν νὰ κινήσωμεν τῶν
 Κυρίων Ὑπουργῶν τὴν συμπάθειαν, καὶ νὰ ὑψώσω-
 μεν τὴν φωνὴν τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν
 τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης οἰκογενείας
 τοῦ Δημητρίου Παππανικολῆ.

Α'

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΟΥ 1821.

§ α) Εἰκοσιτέσσαρες Μαΐου 1821 νῆος Μυτιλήνης θέσις
 Ἐρήσου ἑλλημενίσθη τὸ δίχροτον διεθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Μπε-
 κτᾶς καπετὰν Ἀρκαυτῆ μ. μ. τοῦ ἐρήψαμεν ἀρκετὰ πυροβόλα,
 ἀλλ' εἰς μάτην τὸ ἐσπέρας ἀπερᾶσθαι ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς
 καὶ πλοιάρχους νὰ κάμωμεν πυρπολικόν, καὶ καθὼς ἐγένετο,
 ὁ ἐφευρετὴς τοῦ πυρπολικῆς καὶ κατασκευαστὴς ὠνομάζετο
 Ἰωάν. Πατατούκος, γέννημα Πάργας καὶ θρέμμα Φαρῶν. Ὃταν
 κατασκευάσθῃ τὸ πυρπολικόν, ἐβόηκε πλοίαρχος αὐτοῦ Ἰδραῖος
 Γ. Θεοχάρης, ἐφημέριον τὴν 25ην Μαΐου τοῦ ἔδωσαν φωτιά,
 ἡ ὥρα ἦτο νύκτα, μετ' ὀλίγον ἐχάραξε ἀποτυχία.
 § β) Τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαΐου ἵτοιμάσαμεν ἄλλο
 πυρπολικόν· τότε ἐξήτοισαμεν πλοίαρχον δι' αὐτό, καὶ ἀρχη-
 γοὶ καὶ πλοίαρχοι (διότι ἅπαντες ἀπεθάρρυνθημεν διὰ τὴν
 ἀποτυχίαν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὅπου ἐγὼ ἀπεράσισα νὰ
 ἐμβῶ εἰς τὸ πυρπολικόν) ἐδημοπρατήθη ἡ ἀνδρεία ἐντός τῆς
 Ἐρήσου· κανεὶς δὲν ἀπεράσισε νὰ ἐπιβῇ. Τότε ὁ ναύαρχος
 τῶν Φαρῶν Ν. Ἀποστόλης με' ἐρωτᾷ. « τί θὰ κάμῃς Παπ-
 πανικολῆ; εἰς ἐσὲ ἀνήκει νὰ ἐμβῇς εἰς τὸ μπουρλότο διὰ νὰ
 μάς ἐλευθερώσῃς ». τότε ἀπεράσισα καὶ ἐμβῆκα μέσα εἰς τὸ
 μπουρλότο μετὰ τὸ πλήρωμά μου μετὰ 14 Φαρῶν καὶ 6 μὴ
 Φαρῶν. Ἐντός τῆς Ἐρήσου μεταξὺ τούτων Φαρῶν καὶ
 Πετρωτῶν κανεὶς δὲν ἀπεράσισε παρὰ μόνον ἐγὼ. Τὴν 27 Μαΐου
 ὥρα 8 1/2 π. μ. ὤρμησα ἐπάνω εἰς τὸ δίχροτον μετὰ τὸ πυρπολι-
 κόν καὶ ἤρχισε τὸ πῦρ τὸ δίχροτον, πυροβόλα καὶ λιανὸν του-
 φέκι ἦτον ὡς ἡ χάλαζα αἱ σφαῖραι, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ξη-
 ράν-ἔως τέσσαρες χιλιάδες εἰς δύο φωτιάς ἐχθρικός καὶ τρίτη
 φωτιά τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων. Εἰς διάστημα ὀλίγον τὸ ἐρ-
 ρίψαμεν εἰς τὴν πύρραν τοῦ δικρότου καὶ ἐν διαστήματι 13
 λεπτῶν ἐπενόηθη καὶ ἡ πυρκαϊκὴ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ
 δικρότου ἐπῆγαν μεσοῦρανα μετὰ τῶν ξύλων. Πρῶτος ναυτι-
 κὸς θρίαμβος τῶν τριῶν νήσων, ἡμέρα ἀξιοσημείωτος ἡ εἰκο-
 στὴ ἐβδομὴ Μαΐου 1821.

ΔΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΥΡΠΟΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΡΟΤΟΥ ΕΝ
 ΕΡΡΗΣΩ. ΚΑΤΑ ΤΟ 1821 ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
 ΥΠΑΓΟΡΕΥΘΕΙΣΑΙ ΖΩΝΤΟΣ ΕΤΙ.

§ α) Τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Μαΐου εὐρισκόμεθα ἅπαντα
 τὰ Ἑλληνικά πλοία μεταξὺ τῶν νήσων Χίου καὶ Μυτιλήνης,
 νηνεῖαν ἔχοντες, ὅτε ἀνεφάνη τὸ Τουρκικὸν τοῦτο δίχροτον.
 Μετὰ τὴν ἐμφάνησιν τοῦ ἀμέσως ἐστρέψαμεν τὴν πύρραν μας
 εἰς τὴν εἶχεν ἐκεῖνο διεθυνσιν ἀκολουθοῦντες παρὰ πόδας· περὶ
 τὴν μεσημβρίαν ἤρχισε νὰ ἐπιπνέῃ λεπτὸς μαέστρος καὶ ἡμεῖς
 ἐξακολουθοῦσαμεν ὡς καὶ πρότερον, τακτικῶς τὴν καταδίωξιν.
 Εἰς τὰς τέσσαρας μ. μ. ἑλλημενίσθη εἰς Μυτιλήνην. Φθά-
 σαντες δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτόθι, τινὰ ἐκ τῶν πλοίων μας ἤρχισαν
 νὰ πυροβολῶσι κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι τὸ πλευστὸν
 τοῦτο φρούριον ποσὺς δὲν ἠνοχλεῖτο ὑπὸ τῶν σφαιρῶν μας ὡς
 ἔκ τῆς μικρότητός των καὶ τῆς ἀποστάσεως.
 § β) Προσέφερον ἐμαυτὸν διεθυντὴν τοῦ πυρπολικῆς
 παρατηρήσας εἰς τὸν Α. Ἀποστόλην, ὅτι μόνος πρέπει νὰ ἐκ-
 λέξω τοὺς καταλλήλους ἀνθρώπους ὡς καὶ μοὶ ἐπετράπη. Ὁ
 Ναύαρχος τῶν Ἰδραίων Ν. Τομπάζης μοὶ ἀπέστειλε δύο Ἰ-
 δραίους, τοὺς ὁποίους ἐδέχθη πρὸς συμπλήρωσιν, ἐπομένως
 μοὶ ἀπέστειλε καὶ ὁ Ναύαρχος τῶν Σπετσῶν ἑτέροους δύο,
 ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐδέχθη διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ πλη-
 ρώματός μου ἦτο πλήρης. Γνωστοποιήθη τούτο εἰς τοὺς
 ναύαρχους καὶ εἰς ἅπαντα τὸν στόλον, ὅτι ἐμαυτὸν προσέφερον
 ὡς διεθυντὴν ἐξεφώνησεν ὁ ἰάκωβος Τομπάζης « Εἰς ὁ Παπ-
 πανικολῆς τὸ καύσει εἰμεθα καὶ εἰ δ' ἄλλως εἰμεθα
 χαμένοι ». Τὴν τετάρτην ἦτο τρικυμία ἀνεμος σορόκος, πέμ-
 πτη ἐπίσης, παρασκευὴ π. μ. διεθυντὴν μετὰ τοῦ πυρπολι-
 κῆς μου κατὰ τοῦ δικρότου καὶ ἐπέτυχον· ἅμα ἐπέσαμεν ἐπὶ
 τοῦ δικρότου καὶ ἐθέσαμεν πῦρ εἰς τὸ πορπολικόν ἡ φλόγα
 τοῦ πυρὸς διεδόθη ἐπὶ τοῦ παρκέτου, ἀλλὰ προσθάσαντες οἱ
 Τούρκοι τὴν ἐσθῆσαν, αἰφνης ὅμως ἐφάνη ἐπὶ τῆς Γάπας καὶ
 τότε ἀπελπισθέντες οἱ Τούρκοι ἤρχισαν νὰ πίπτουν εἰς τὴν
 θάλασσαν.

Σημειώτέον δὲ ὅτι ὅτε ἐδιευθύνθη κατὰ τοῦ δικρότου διε-
 ρχόμενος εὐρήθη μεταξὺ δύο πυρῶν δηλ. ἐκτυπούμενη ὑπὸ
 τεσσάρων χιλιάδων Τούρκων οἱ ὅποιοι εἶχον καταβῆ εἰς τὸ
 παράλιον πρὸς ἐνίσχυσιν κατὰ τῶν περικυκλούντων Ἑλληνικῶν
 πλοίων. Λοιπὸν ἐπυροβολοῦσαν ἐναντίον μου 4000
 Τούρκων ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ ἀπὸ τὸ δίχροτον.

Σημ. Εἰς διάστημα 14 πρώτων λεπτῶν ἀφ' ἧς στιγμῆς
 ἐδόθη τὸ πῦρ ἐπινάχθη εἰς τὸν ἀέρα ἡ πυρκαϊκὴ τοῦ

Β'

ΠΑΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΟΥ 1822.

1822 Ἀπριλίου ἑπτὰ διετάχθη ἀπὸ τὴν δημογεροντίας
 νὰ ὑπάγω εἰς τὸ κατάστενο τῆς Χίου εἰς ἀνέυρεσιν τοῦ ἐχθρι-
 κοῦ στόλου συντροφειμένος ἀπὸ δύο πλοιάρχους Ἀποστόλην
 Γεωργίου καὶ Ἀνδρέου Κεράλα· ὑπήγαμεν εἰς τὸ ἀκρωτήριο
 Ἀγνύσσας, ἐπειτα ὁ ἀνεμος ἐγένετο γαλήνη, καὶ μετ' ὀλίγον
 ἦλθεν ἐναντίος ὁ ἀνεμος καὶ ἐγύρισamen ἀπρᾶκτοι εἰς Φαρῶν.
 Τὸ αὐτὸ ἔτος ἀρχῆς Ἰουνίου ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εἰ-
 μεθα ἔξω ἀπὸ τὴν νῆσον Σπυρίδι, νύκτα, πανσέληνος, ἐπό-
 δισα μόνος μου χωρὶς νὰ διαταχθῶ ἀπὸ καμμίαν ἀρχὴν, εἰς-
 βάλλω 8 ἡ ὥρα μ. μ. κυνηγόντας 6 φεργάδας μέχρι τοῦ
 μεσονυκτιῆς ἀκατάπαυστος πυροβολισμός, ὁ στόλος ἑλλημε-
 νισμένος ἀπέναντι τοῦ φρουρίου ἐφοβίθη καὶ ἐκοψε τὰς ἀγκύρας
 καὶ ἐβόηκε εἰς τὰ παντὰ· ἡ μάχη διήρκεσε 2 ὥρας, ἀλλ' ἡ
 κακὴ μου τύχῃ ἤρχισε ὁ ἀνεμος νὰ γίνηται γαλήνη, καὶ κα-
 θὼς ἐγένετο, διότι τὸν Ἰούνιον οἱ ἐτήσιοι ἀνεμοὶ τὴν νύκτα πί-
 πτουν, σημείον τῆς διαρκείας των. πρῶτην φοράν ἐφάνη εἰς
 τοὺς Ἕλληνας νὰ κυνηγῶν τὸν ἐχθρικὸν στόλον, διὰ τοὺς Ἕλ-
 ληνας ἦτο θρίαμβος ἐκείνην τὴν νύκτα νὰ καταδιώκουν τὸν
 στόλον, καὶ χάριν εἰς τὸν ἀνεμον νὰ ἔχουν οἱ Τούρκοι, διότι
 ἂν ἦτο ἀνεμος ἤθελε νὰ τοὺς καύσωμεν πλοῖα, εἰς τὰ χαρά-
 ματα ἐξήλθον ἐξω ἀπὸ τὸ κατάστενο τῆς Χίου καὶ ἐστά-
 θημεν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀγνύσσαν.

Τὸ αὐτὸ ἔτος 1822 μετὰ τὸ καύσιμον τοῦ Καπετὰ Πασ-
 σᾶ εἰς τὴν Χίον διετάχθημεν παρὰ τοῦ Ἀποστόλη νὰ ὑπά-
 γωμεν διὰ νυκτὸς νὰ ἀπεράσωμεν ἀναμεταξὺ Μπαμπᾶ καὶ
 Μόλιον, καὶ καθὼς ἀπεράσαμεν διὰ νυκτὸς καὶ ἐπῆγαμεν πλη-
 σίον τοῦ φρουρίου τῆς Μυτιλήνης πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ στόλου,
 ἀλλὰ δυστυχῶς ἦτον φεργάτος, ἡ ὥρα ἦτο 1 μετὰ τὸ μεσο-
 νύκτιον καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς Φαρῶν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας
 πάλιν διετάχθη ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς μας νὰ ὑπάγω εἰς τὸν
 Ἑλλήσποντον καὶ ὑπῆγα ἔως εἰς τὴν νῆσον Νέμπρο πλησίον
 τοῦ φρουρίου Σελδὶ Μπαχάρ, οὗτε ἐκεῖ δὲν τὸν ἤδρα, ἀπερά-
 σαμεν ἀναμεταξὺ Τενέδου καὶ Τρωάδος, ἐπῆγα καὶ ἀπερά-
 σα μέσα ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην ἀπέναντι τοῦ φρουρίου καὶ ἐκεῖ
 ἐπέτυχον· ἐπειτα ἐπῆγα εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ ἐμείνα.

Σημ. Μετὰ τὸ νὰ ἐκφράζεται πλυντικῶς ἐννοεῖ τοὺς ἐν τῇ
 πυρπολικῇ συντρόφους του.

ΔΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ 1822 ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΥΠΑΓΟ-
 ΡΕΥΘΕΙΣΑΙ ΖΩΝΤΟΣ ΕΤΙ.

Ὅτε διετάχθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου τοῦ ἰδίου ἔτους
 ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἦτο πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς
 Χίου εἰς τὰ παντὰ εἰς τὴν νῆσον Σπυρίδι ἀφ' ἐσπέρας, καὶ
 ὁ Τουρκικὸς ἑλλημενισμένος ἀπέναντι τοῦ φρουρίου τῆς Χίου,
 ἡ δὲ ἐμπροσθοφυλακὴ αὐτοῦ συνέκειτο ἐξ ἐξ φεργάδων. Πα-
 ρουσία ἅπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἀπεσπάρθη ἀνευ οὐ-
 δεμίας διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ μου καὶ ἐπετεθῆν κατὰ τῆς
 εἰρημένης ἐμπροσθοφυλακῆς καταδιώκων αὐτὴν ἀκατά-
 παύστως μέχρι τοῦ μεσονυκτιῆς, ἀλλὰ κατὰ κακὴν μου
 τύχην ἡ ἐπελθούσα νηνεῖα καὶ ἡ πανσέληνος τῆς νυκτὸς
 ἐκείνης ἐπέφερον τὴν ἀποτυχίαν. Ὁ στόλος (ἐχθρικός) βρέ-
 πων τὰ γινόμενα, κόψας τὰς ἀγκύρας ἐξῆλθεν εἰς τὰ παντὰ·
 ἡ μάχη διήρκεσε δύο ἡμίσει ὥρας περίπου, ἀποτέλεσμα οὐδὲν
 ἔφερον ἀλλὰ τὴν κατατρίψωσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς τὰ
 ἐνδότερα τῆς Ἀνατολῆς, ἐπομένως ἀφῆκε τὴν νύκτα πόδα κα-
 ταδιώξιν τῶν εἰρημένων πλοίων ἠνώθη μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ
 στόλου ἐξελλθόντος τοῦ καταστένου τῆς Χίου· ὅλην τὴν νύκτα
 ἐκείνην ἀναχωροῦντες ἀνωθεν τῆς Ἀγνύσσης ἐπεστρέψαμεν εἰς
 Φαρῶν.

Τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ ἰδίου ἔτους μετὰ τὸ καύσιμον τοῦ κα-
 πετὰν Πασᾶ εἰς τὴν Χίον ὑπὸ τοῦ Κανάρη, διετάχθημεν παρὰ
 τοῦ Ἀποστόλη δύο πυρπολικά ἐν Ἰδραϊκὸν καὶ ἐγὼ νὰ ὑπάγω-
 μεν διὰ νυκτὸς νὰ ἀπεράσωμεν μεταξὺ Μπαμπᾶ καὶ Μόλιον
 συνοδευόμενοι ἀπὸ δύο πολεμικῶν πλοίων τοῦ Γ. Σαχτούρη
 καὶ Γ. Χατζήμικι, πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ στόλου· μὴ εὐρόντες δὲ
 αὐτὸν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπανήλθον
 εἰς Φαρῶν.

Γ'

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΟΥ 1824,

Τὸν μάρτιον τοῦ 1824 ἐβόηκα εἰς τὸ πυρπολικόν καὶ
 ἐπεριμέναμεν τὸν στόλον τὸν Τουρκικόν, τὸν Ἰουνιον τοῦ ἰδίου
 ἔτους κατὰ τὰς 22 τοῦ ἰδίου μηνὸς κατεστράφη ἡ πατρίς
 μας ἡ νῆσος Φαρῶν χωρὶς νὰ κάμωμεν ἑποτε, διότι τὰ
 πυρπολικά δὲν ἔδυναντο νὰ φέρουν τὸ ἀπαιτούμενον ἀποτέλε-
 μα ὅταν ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκετο σοφράνευ. Μετὰ τὴν καταστρο-
 φὴν μας ἐσώθημεν καὶ ἐπῆγαμεν εἰς τὴν νῆσον Σπέτσας καὶ
 ἐφιλοξενήθημεν, ἐπειτα πάλιν ἅπαντες ἐξεστρατεύσαμεν διὰ
 τὴν νῆσον Φαρῶν, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο καμία μάχη, κυνηγόντες
 τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἐφευγε. Ὁ ἐχθρικός στόλος ἐπῆγεν εἰς τὴν
 Μυτιλήνην ἡμεῖς δὲ πάλιν ἐπῆγαμεν εἰς τὰς Σπέτσας, καὶ
 ἐπειτα εἰς Μονεμβασίαν, ὅπου καὶ ἐκαθιδρύθη ἡ δημογεροντία,
 μετὰ ταῦτα ἐξεστρατεύσαμεν διὰ τὴν Σάμον.

1824 τὴν 24 Αὐγούστου ἠνώθημεν ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς στό-
 λος ἔξω ἀπὸ τὴν νῆσον Φαρμάκου ὁ τῆς Σάμου καὶ Κρήτης,
 δηλ. μοῖραι, ἡμέραν Κυριακὴν οἱ ἀρχηγοὶ μας ἀπεράσισαν
 νὰ στείλουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κῆς 12 πλοῖα πολεμικά καὶ
 τέσσαρα πυρπολικά, δύο Φαρῶν καὶ δύο Σπετσιοῦτι-
 κόν καὶ ἐν Ἰδραϊκὸν νὰ ὑπάγουν διὰ νυκτὸς νὰ καύσουν τὸν
 Τουρκικὸν στόλον, ἡ ὥρα ἦτο μεσημβρία. Πληροφορηθεὶς παρὰ
 τοῦ ἰδίου ναύαρχου μου ὅτι με' ἐπεφυλάζε δι' ἄλλην περίστασιν
 ὡς πολμηρότερον διορίσας ἄλλους διὰ τὴν πραγματοποίησιν
 τῆς ἀποφάσεώς των, καὶ θεωρήσας τὸν ἑαυτὸν μου ὅτι
 ἀδικούμαι ἀποχαριετῆρας αὐτὸν (διότι εὐρισκόμην ἐπὶ τοῦ
 πλοίου του), τοῦ ἐξήτησα τὴν χεῖρα του, ἀλλὰ δὲν μοὶ τὴν
 ἔδωκε· θυμωθεὶς ἐπορεύθη εἰς τὸ πυρπολικόν μου, καὶ ἐπόδισα
 μόνος μου διεθυνόμενος πρὸς τὸν λιμένα τῆς Κῆς ὅπου ἦταν
 ἑλλημενισμένος ὁ ἐχθρικός στόλος, οἱ ἀρχηγοὶ μου μοὶ ἔκαμαν
 σημείον διὰ νὰ μὴν ὑπάγω· εἰσεβάχην ἐντός τοῦ καταστένου
 τῆς νήσου Κῆς καὶ ἤρχισεν ἡ ναυμαχία, ἡ ὥρα ἦτο μία μ. μ.
 πρῶτον ὤρμησα ἐπάνω εἰς τὸν καπετὰν πασσᾶ στόλαρχον κα-
 τὸπιν εἰς τὸ κέντρον καὶ πτέρυγας ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἐπῆγαίνα
 ἔως εἰς τὸ ἄλλο δεξιὰ ἀριστερά· οἱ Τούρκοι ἀκατάπαυστα ἐπυ-
 ροβολοῦσαν ὡς χάλαζα φεργάδες κορβέτα δύο δίχροτα μπρί-
 κια· κανένα πλοῖον ἐχθρικὸν δὲν ἰδύνατο νὰ ἀνθέξῃ, πάντα ἐπό-
 δισαν ἀλλὰ πολὺ γρήγορα, ἡ μάχη διήρκεσε ἀπὸ τὴν 1 ὥραν
 ἔως βασιλευμὴ ἡλίου, αἱ σφαῖραι καὶ τὰ σφαιρίδια ἦσαν ὡς
 βροχία βροχή, πλοῖον δὲν ἔκαυσε ἀλλ' οἱ Τούρκοι μετὰ 100
 πλοῖα καὶ ἐπέκεινα δὲν ἔδυναντο ν' ἀνθέξουν, τοὺς ἐπόδισα-
 μεν (διότι ἦλθον ὕστερον καὶ ἄλλα) 15 μίλλια σασαβέντου
 δύο στόλοι Βυζαντινὸς καὶ Αἰγυπτιακός, ὁ Μπραῆμ Πασσᾶς
 καὶ ὁ Στὸερ Πασσᾶς, ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτο λαμπρὰ καὶ θύ-
 βος διὰ τοὺς Ἕλληνας (αὐτὴ ἡ ναυμαχία χρεώσθη εἰς τὸν
 Δημήτριον Παππανικολῆ διότι οἱ ἀρχηγοὶ ἔμελλαν νύκτα καὶ
 ἐγὼ ἐπῆγα ἡμέρα μεσημέρι· ἀπέβη ἀφ' ἐνὸς καὶ θρίαμβος
 ἀφ' ἐτέρου) ἄφησαν οἱ Ἰδραῖοι, ὁ μπουρλότο καὶ τὸ ἐπὶ τῆς
 Τούρκοι καὶ ἐν Φαρῶν ἐσπᾶσε τὸ κατάρτι τοῦ ἀπ' αὐτῶν

και το έκαναν την άλλη ημέραν εκτιμήθην εις εξ περίπου χιλιάδας τάλλα, αναλογούν εις δύο χιλιάδας από εκάστην νήσον. Την 25 Αυγούστου ελλιμενίσθημεν εις τον όρμον Γέροντα κατὰ τὰς 28 του αυτού μηνός. οι Σπετσούδραιωται εις τα πανιά βασίλευμα ήλίου και έτραβούσε κατά το μέρος της Κως ή δε Ψαρίανή μοίρα έμεινε προσωριμιά. Την πρωίαν της επόμενης ήτοι την εικοστήν ενάτην ανατέλλωντος του ήλίου εσηκώθημεν εις τα πανιά ήμερα Παρασκευή ήρξεν ή μάχη εις τὰς 7 1/2 π. μ. ώρας, τεσσαράκοντα πλοία Ελληνικά τὰ έφερον εις θέσιν δεινήν ο Μεχμεταλίδης στόλος, τούς εκτυπούσαι, ήλθον εις απελπισίαν τόσον ώστε εδιάσθησαν να καταβιβάσουν τα διακριτικά των σημεία ενωθ' τας σημαίας της ναυαρχίδος ο Μιαούλης και ο Αδρούτσος το κορονέτο, επίσης έβαλε και το κορονέτο ο Σακτούρης. Ο Αιγυπτιακός στόλος τούς εκτυπούσαι ακατάπαυστα και ο Βυζαντινός ήρχετο από το δυτικόν μέρος την Κάλυμνον, τεσσαράκοντα πλοία ήσαν εις μεγάλον κίνδυνον, τότε έπόδισα εγώ επάνω εις τον στόλον τον Αιγυπτιακόν με το πυρπολικόν μου προπορευόμενος πολυ των άλλων ενθ' επήγαυε δεξιά προς την Ανατολήν, εδιάσθη και τὰ εγύρισε αριστερά προς το δυτικόν μέρος τότε και εγώ με το πυρπολικόν μου εγύρισα αριστερά, μάς έπυροβολούσαι όλος ο Αιγυπτιακός στόλος σφαίραι σφαιρίδια ως χάλαζα φεγγατών κορβετών και βρικιών έμειν εις γραμμήν ήμεις σοδράνου και οι Τούρκοι σοταθέντου, ή αυτή γραμμή διήρκεσε αρκετήν ώραν, ο Βυζαντινός ήρχετο ποδιστά από το δυτικόν, (δηλ. την νήσον Κάλυμνον) προς τα ανατολικόν μάς ήλθε εις την Σοταθέντου μάσιν του πυρπολικού το Πασσαγκεμισί το δικροτον εννοώ ο στόλαρχος, στιγαίρει την μαίστρα τρίγων και την μπούμα τότε ώρμησα επάνω του και ήρχισε ο πυροβολισμός από το δικροτον και από τας φεργάδας και βρίκια και από τας πολλὰς σφαίρας και σφαιρίδια των δύο στόλων Αιγυπτιακού τε και Βυζαντινού μοί έχασαν τα πανιά και το μπουρλότο ήτον ήφανισμένον και τα νερά ήσαν έως εις τας καντίνες, αφού είδον ότι σφαίρα έχρηκη έκοψε το γραντί της γάμπιας, τότε επειδή κινδυνεύομεν να χαθώμεν όλοι απεφάσισα να σωθώμεν όλοι απεφάσισα να έπιδοθ' της λέμβου, και να δώσω το πυρ εις το πυρπολικόν όπου και έγεινε τότε εδιάσθη και το έκανα χωρίς να καύσω πλοίον μου επληρώθησαν και πέντε ναίται από τα ξύλα, εκ του άλλου αι λοξοδρομίας του έχθρου ήλευθερώθησαν τα πλοία τα Ελληνικά από τον μέγαν κίνδυνον και εσώθη ή Ελλάς. Μετά ταυτα μία φεργάδα Τουρκική 38 κανόνια τὰ εγύρισε ανατολικά δεξιά και επήγε χυματερά επάνω εις το πυρπολικόν του Γ. Θεοχάρη νομίσασα ότι είναι Ελληνικόν πολεμικόν πλοίον. Καθώς επλησίασε κοντά εις το πλοίον τότε το εγνώρισε ότι είναι μπουρλούτο, οι Τούρκοι εδειλίαν αντή να σοπράρη ή να όρτσάρη έπεςε κοντά εις το μπουρλότο ή φεργάδα, και σοταθέντου το πυρπολικόν επληρώθησαν τα δύο πλοία, ή άγκυρα του μπουρλότου έμδ'χε εις της φεργάδας το πορτέλο κάτω από τα πρωιά ξάρτια, τότε εδιάσθησαν οι πυρπολισται και τλ' έδωσαν φωτιά και εν έτερον πυρπολικόν έπόδισε επάνω εις την φεργάδα και εν έτερον και εκτόπησε και εκάη ή φεργάδα, επληρώθησαν από το πυρπολικόν του Θεοχάρη τέσσαρες, δύο εφονεύθησαν. Ιδού κύριοι πως εστάθη ή ναυμαχία της Μανταλιάς διαρκέσασα από της πρωίας μέχρι της δεκάτης π. μ.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ 1824 ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
ΥΠΑΓΟΡΕΥΘΕΙΣΑΙ.

Γεγονότα της 24, 25, 27, 26 Αυγούστου του 1824.
Άπανα ή δύναμις μας

Μετ' ολίγας ήμέρας της καταστροφής μας έπανελθόντες εις Ψαρία δεν εύρομεν παρά μόνον είκοσι κανονόφορους πρώτου μεγέθους δια φρουράν των διαμενόντων επί της νήσου Τούρκων και επιτεθέντες κατ' αυτών ούδεμία σχ'δον διασώθη λαθούσαι άπαναι τα επίχειρα της κακίας των έπορευθ'μεν προς αναζήτησιν του έχθρου, επανήλθον εις Σπέτσας και εκείθεν εις Μονεμβασίαν, όπου ο διασωθείς λαός εγκαθίδρυσε δημογεροντίαν και άμέσως έπορευθ'μεν εις Σάμον. Κατά τας 24 Αυγούστου του ίδιου έτους ήνώθημεν άπαν ο Ελληνικός στόλος εις τα πανιά, οι δε δύο στόλοι Βυζαντινός και Αιγυπτιακός ήσαν ελλιμενισμένοι εις πόν λιμένα της Κως, ήρσ'ησαν τον ναυαρχόν μου μετά την απόφασιν έμένα πω με θέσας: «Νικόλη μας ως πλέον παλικάρι, με άπεκρίθη, σε άρσ'α δι άλλην περίστασιν και διόρισα τον Βρατσάνον» τότε έπόδισα διευθυόμενος ήθεν ήτο ελλιμενισμένος ο έχθρος στόλος, εκπορευόμενος δε μακρύθεν από πλοία Ελληνικά και πυρπολικά εισήλθον εντός του καταστένου της νήσου Κως πρώτος ήρχισεν ή μάχη και πυροβολισμός σφοδρός και αδιάκοπος ώστε επί πολλήν ώραν κατὰ συνέχειαν δεν έρανόμην από π'μιν εκ του καπνού των πυροβόλων ή μάχη διήρκεσε δε ότι τὰ π. μ. μέχρι της δύσεως του ήλίου. Σημειωτέον ή μάχη ολοκληρώθη με πλοία ήλθον άργά εις την

μενοι εκ τεσσαράκοντα πλοίων Ελλ. πολεμικόν και πυρπολικόν. Ο ναυαρχός μας Αποστόλης εζήτησε παρά των δύο συναυαρχών του την ποσότητα ή οποία αναλογούσεν εις εκάστην νήσον το καυθεν πυρπολικόν τη προτεραιάν, το όποιον κατεστη άνίκηνον εκ της ναυμαχίας λαβών δε καταρχηκήν άπάντησιν δεν ήθέλησε να παραολοθ'η τας δύο έτέρως μοίρας του τε Μιαούλη και Αδρούτσου αι όποιαι κατὰ την 28 Αυγούστου απέπλευσαν. Την 28 Αυγούστου ήμεραν Παρασκευήν ειρήθησαν τεσσαράκοντα πλοία Ελληνικά εις θέσιν δεινήν, διότι αφ' ενός μέρος τουούτον επλησίασαν εις την ζήράν ώστε εύρέθησαν εις βάθος τεσσάρων όργυνών, αφ' έτέρου είχαν πλησιέστερον τον Αιγυπτιακόν στόλον, ο όποιος τούς εκτυπούσε θανασίμως αναγκασθέντες εκ τούτου να καταβιβάσουν τα ναυαρχικά των σημεία. Μετ' ολίγον ώρη και ο Βυζαντινός στόλος έρχόμενος από το δυτικόν μέρος την Κάλυμνον, ώστε ο Ελληνικός στόλος εύρεθη εις εσχάτην άμνηχιν, ή Ψαρίανή μοίρα βλέπουσα τον επικείμενον κίνδυνον των Ιδραίοπεσι των περι την ανατολήν του ήλίου εσώκωσαν τας άγκυρας προσπαθόντες παντί σ'ναι να σώσωμεν τους κινδυνεύοντας συναδελφους μας, ο άνεμος βορράς ήρχισε να επιπνέη και με την βαθυλήδον ενδυνάμυσιν τον προσεγγίζαμεν επί του σταδίου της μάχης πορευόμενος πρώτος των τε πυρπολικών και πολεμικόν πλοίων μας ώρμησα επί της Αιγυπτιακής γραμμής και την διέσχισα αναγκάσας τον Αιγυπτιακόν στόλον ενθ' διευθινετο δεξιά να τὰ άντιστρέψ'η αριστερά καταδιώκων αυτον κατὰ πόδα. Ο Βυζαντινός στόλος, ως είπομεν ανωτέρω, διευθινετο από το ανατολικόν εις το δυτικόν προσεγγίσας με εφ'ησε εις την σοταθέντου μάσιν μου, πρώτος ο Στόλαρχος, σ'υστέλλει τα μείζονα τρίγων μαίστρα και μπούμα και με αριστεράν του Βυζαντινού στόλου ενωθέντες οι δύο στόλοι και πρό πάντων οι δύο ναυαρχοί των δικροτών συνεκέντρωσαν τα πυρά των κατεπάνω μου, τότε ώρμησα εναντίον των αναγκάσας αυτούς να ποδίσουν, αι σφαίραι και τα σφαιρίδια ήσαν ως χάλαζα. Εκ τούτου ένεκα των άτάκτων λοξοδρομιών του Τουρκικού στόλου λαβόντα τα Ελληνικά πλοία καιρόν εζήλθον του κινδύνου διασωθέντα. το πλοίον μου ήτο κατακερματισμένον, τα ύδατα ήσαν έως εις τας καδίναις, τα ιστία και αι κερκίδαι μας και ο λοιπός εφοπλισμός του πλοίου ήτο τ'εσούτο καταφανισμένους ώστε άγγυστρια εν έρρίπτες επάνω δεν επάνον' μέχρις της στιγμής εκείνης δεν είχαν άπορσάσει εισέτι να αναχωρήσω. Βλέπων όμως ότι αι σφαίραι αφ' ενός έκοπτον πλέον τα γραντιά της γάμπιας και παρourkeτο και ότι ο κίνδυνος από στιγμήν εις στιγμήν εγίνετο μέγας, μη δυνάμενος αφ' έτέρου να έμποδίσω το εισερχόμενον ύδωρ διότι το πλοίον απέκλιςτατο δυσκίνητον πυρπολήσας αυτό ανεχώρησα με την λέμβον μου βλέποντες οι Τούρκοι τα γινόμενα έρρίψαν τας λέμβους των και με καταδίωκαν παρά πόδα. Μία εκ των μάλλον προσεγγισάντων με έχρηκη λέμβος βλέπων ο διασωθείς άνις την άνδράν μου, με παραύρα και χροσά ενδεδυμένος με έκραξε «Στάσου μπ'ε να σε ιδω και δεν σου κάνω τίποτε. Τότε λοιπόν πυροβολήσας εγώ με την πιστόλαν τον έπέτυχον εύτυχώς και επήγα εις το πλοίον του Ν. Καρκαοσταντή, αι σφαίραι και τα σφαιρίδια ήσαν ως χάλαζα, και τουουτοτρόπως εσώθη.

Δ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ.

Της γενομένης κατὰ το 1828 Φεβρουαρίου 29 με το ιδιόκτητόν μου πλοίον.

Κατά το 1828 Φεβρουαρίου 29 εύρισκόμην με το πλοίον μου το ιδιόκτητον, ονόματι Νέλσον εις τον λιμένα της Χίου. Ο σκοπός της διαμονής μου α'υτοή: μετά του Λεμπέση και Κανάρη, το όποιον έμενεν εις Κολοκίθ, απέβλεπε προς προφύλαξιν πάσης ενδεχομένης αποπειρας προς αποδίδασιν Τουρκικού στρατού επί της νήσου παρά του Τουρκικού στόλου. Α'φνης κατὰ την ήμεραν εκείνην ειδοποιήθη (καθ' ήν μάλιστα συνέτρωγον στιγμήν μετά του Κανάρη και Λεμπέση) υπό του ναυκλήρου μου ότι εφθασαν πλοία τ'ινα προς βορράν διευθυνόμενα προς την νήσον' άμέσως λοιπόν ύποπτειεις ήρον την άγκυραν και εζήλθον καθως και ο Λεμπέσης προς άπόθρην και ματαίωσιν του κακού σκοπού του προσερχομένου μικρού στόλισκου διοικουμένου υπό του Δαήρ Πασά. (α.) Ο Λεμπέσης έπορεύθη άμα ήρχισεν ή μάχη προς ειδοποίησιν και μεταφοράν του πυρπολικού του Κανάρη, ελλιμενισμένου όντος εις Κολοκίθ (άπουσιάζοντος του Κανάρη από του πλοίου του και εύρισκόμενου κατὰ την ήμεραν εκείνην επί του ιδιού μου.) Τέλος άντετάχθη 2 1/2 ώρας κατὰ των έχθρικόν προσβολών μόνος μου πολεμών, μέχρις ότου ιδόντες την επίπονον καρτερίαν μας και άνδρείαν μας οι έχθροι ανεχώρησαν προς το μέρος του Τσεσμέ, διατηρήσας την θέσιν μου με την άπόλειαν 9 μόνον άνθρώπων πληρωμένων τε και φονευμένων. Θεώς ο Δαήρης τὰ υπ' αυτού πλοία ως έμπροσθοφυλακήν προς αναχαίτησιν πάσης ενδεχομένης επιθέσεως' παρ'αμένων δε ούτως α'υτοή. και καταποτεύον (ο Δαήρης) τας διαφόρους κινήσεις μας. Έπανελθόντος του Λεμπέση την έπουσαν της μάχης, άμρότεροι τότε διευθινημεν εναντίον του έχθρου, όπως συνάψωμεν και δευτέραν μάχην, ή όποια ήρχισε από τας 9 π. μ. και διήρκεσε μέχρι της 1ης μ.

(α) συνείκμενον εκ ενός δικροτου ράξο 60 κανονιών, μάς κορβετάς 28 καν. ενός βρικίου 20, και ενός άλλου 18.

μ. αλλά δυστυχώς προσβλήθη το πλοίον του Λεμπέση υπό σφαίρας έχρηκής υπό την διαστάθμην έματαιώθη ο σκοπός μας αναγκασθέντες να επανακαίψωμεν άκοντες εις τα ίδια. Πορευθείς ο Λεμπέσης εις τα άσπρα γιάργ'ια όρμος του Ν. Δ. μέρους του Τσεσμέ. Επανήλθον δε εις τα μεσά, λιμένα του Β. Δ. μέρους της Χίου όπου και έμενον τα ήμέτερα στρατεύματα μετά του Φαβιέρου, τα όποια παραλαβών μετέφερον εις τα Μείζονα, επομένως έπιστευασθεις και ο Λεμπέσης μετέφερε τὰ επίλοιπα εις το αυτό μέρος, τουουτοτρόπως διελύθη ή έκστρατεία. Μετά τρεις ήμέρας κατέπλευσεν ο Μιαούλης ή εκδικροτον και έπορεύθη μετά του Κανάρη προς αναζήτησιν του Δαήρ, άλλ' ότε ο'υτοι εφθασαν εις το ακροτήριον Σίγρι παρήλασαν ο Δαήρης το ακροτήριον της Τρ'φάδος.

Α'υτόπαι μάρτυρες της ναυμαχίας ταύτης υπήρξεν όλος ο στρατός άπαναι αι πολεμικαι άρχαι και οι Πολίται με ενόμιαν χαίμενον, διότι δεν εφαινόμην παντάπασι εκ του καπνού 2 ώρας κατὰ συνέχειαν. Ήσαν τότε εις το πλοίον μου ο Στέρνος Κάτσαρης κα ο Αμνρόσιος Σκαρχαμαγής άμρότεροι Χίοι.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ 1828 ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
ΥΠΑΓΟΡΕΥΘΕΙΣΑΙ.

Μετά την έξοδόν μου εις Μεσά έναγκαλισθείς με ο Φαβιέρος έρώναξεν. «ΕΑΝ ΗΣΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΠΑΠΗΑΝΙΚΟΛΗ ΘΑ ΕΓΙΝΕΣΟ ΝΑΥΑΡΧΟΣ.» αν και εύρισκόμην από τ'ινος καιρού εις διάστασιν μετ' α'υτού το πλοίον μου ήτο καταφανισμένον από τας σφαίρας και τα σφαιρίδια και ο λοιπός εφοπλισμός. Εκ των 9 πληρωμένων του ενός ή σφαίρα απέσπασε τούς πόδας εκ των γονάτων και συρόμενος εκάτεβη εις την κάμαραν και ως εκ της ρ'ης του αίματος κατεκλείσθη ή πυριταποθήκη και δεν έμπόρουν να εκβάλλω πυρίτιδα. Ο Λεμπέσης την έπουσαν έκαμε μία παλικαρία, απέρσας από την πρωραν του δικροτου και ελαβώθη το πλοίον του.

Σημ. Συνεκάλεσα πρό της μάχης πολεμικόν συμβούλιον προκαλέσας τούς έμπειροτέρους εκ του πληρώματός μου αν πρέπη να ποδίσωμεν ή να όρτσώμεν, εγώ είπον ότι θ' αποδίσω κατ' επάνω εις τον Νταίρ. Τέλος προσεγγίσας μέχρι βο-λ'ης κανονίου άρσ'ε ο Δαήρ Πασάς έξω φλόγο, τότε ήλθον με μπάντα με μπάντα (δηλ. πλευρά με πλευρά) και εκκένωσα την μπυαταρία μου έπειτα ή Κορβετά και τα βρίκια και καθ' έξης.

Μάρτυρες της ναυμαχίας ταύτης ήσαν ο στρατός αι πολιτικαι άρχαι και πάντες οι πολίται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 28 9θρίου 1858.

(Ιδ. άλλήλογ. του Αστέρου των Κυκλάδων.)

Ο ένταυθα πρεσβευτής της Αγγλίας Κ. Βούλβερ έτιμωρήθη ταχέως διά την αγάπην α'υτού προς τούς Τούρκους, και δια την όποιαν έδειξεν επίεικειαν προς τούς καθ' όδον προσβαλόντας και εξυβρίσαντας αυτον Οθωμανούς πρό ολίγου καιρού. Ανεγνώσατε ίσως εις τας ένταυθα εκδιδόμενας Γαλλ. εφημερίδας ότι Κυρία τις άνήκουσα εις την τάξιν της ύψηλης διπλωματίας προσεβλήθη πρό ολίγων ήμερών καθ' όδον υπό τ'ινος Οθωμανού μαθητού της Στρατιωτικής σχολής, και ότι συλληφθείς ο'υτος έρρίβη εις την εικρτήν, και κατ' αυτάς πρόκεινται να λάβ'η την προσήκουσαν τιμωρίαν. Η προσβλήθεισα α'υτή Κυρία, της όποιας το όνομα άπεισιώπησαν την στιγμήν εκείνην ήμιν, είναι ή Κυρία Βούλβερ. Ιδού δε τ'ινι τρόπω συνέβη το πράγμα. Ενώ ή εν λόγω Κ. Βούλβερ εζήρχετο του Θεά-άτρου συνωδευομένη υπ' ενός ραβδόχου της Αγγλ. Πρεσβείας, εύρέθη κατέναντι δύο νέων Οθωμανών μαθητών της στρατιωτικής εκείνης Σχολής, εις ήν ανήκον και οι πρό τ'ινος καιρού ζυλοκοπήσαντες τον Κ. Μόστραν Διερχμ'ενα της Ρωσικής Πρεσβείας. Οι νεανίαι ο'υτοι κρατούμενοι διά χειρός και αισχολογούντες κατὰ το σύνθηες, έφραττον την διάβασιν εις την Κ. Βούλβερ. Ο ραβδόχος της Πρεσβείας πλκισίας αυτους τούς παρακάλεσε με τρόπον ευμέν'η να παραμερίσωιν ολίγον, όπως διαβ'η ή Κ. Βούλβερ. Επειδή δε ο'υτοι κωφεύοντες εις τας παρακλήσεις του εξηκολούουν την βάνανυσον διαγωγήν αυτών, ο ραβδόχος εδιάσθη ν' άπωθήσ'η τον ένα αυτών, και να εκβιάσ'η τρόπον τ'ινα την διόδον' άλλ' ο'υτος έρελισθείς ήρχισε να προφέρ'η βαναύσους ύβρεις κατὰ του ραβδόχου και της Κυρίας του, και συγχρόνως έσυρε το ξίφος και ήτοιμάζετο να επιτεθ'η κατ' α'υτού. Τούτο βλέπουσα ή Κ. Βούλβερ εζέβαλε κρυγ'ην τ'ρούμου, ή όποια έσυρεν άμέσως πολλούς περιέρχους πλησίον α'υτ'ης, μεταξ' των όποιων και τον καβ'α συγην διαβαίνοντα την στιγμήν εκείνην Διερχμ'ενα της Γαλλ. Πρεσβείας Κ. Ο'υτραί, όστις ιδών και αναγνωρίσας την Κ. Βούλβερ έσπευσεν άμέσως εις την όλίγα βήματα μακράν χωροφυλακήν, και παραλαβών δύο στρατιώτας επανήλθεν εις το μέρος της σκηνής και απήτησε να συλληφθώσιν άμρότεροι οι κακοποιοί. Συλληφθέντες λοιπόν ο'υτοι απήχθησαν εις την αστυνομίαν και εβλήθησαν εις α'υστηράν φυλακήν, έωσού δικασθώσι. Σήμερον δε πληροπορούμαι ότι οι αναδεχθέντες την υπεράσπισιν αυτών διτυχεύουνται ότι ήσαν μεθυσμένοι άμρότεροι, ώστε δεν ήξευραν τί έπραττον, και ο'υδε καν, λέγουσιν, ευθυμούντο την επαύριον τὰ διατρέξαντα. Εν τούτοις ο μ'εν εις αυτών εκηρύχθη άθ'ος, ως μη μεταχειρισθείς ποσώς βίαν, ο δε ένοχος κατεδικάσθη να ύποστ'η τον εν δημοσί'η ραβδισμόν' άδ'ηλον όμως πότε και πού θ' εκτελεσθ'η ή καταδίκη. Και άλλαι δε τ'ινες τ'ιναυται και έτι χειρόνες προσβολαι έγένοντο κατὰ δικροτων ιδιωτών, άλλ'α ταύτας ως συνήθεις και γνωστές τοίς πάσι, παραλείπω.

Τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε διακινεῖται κα-
στάσις. Ἡ Κοινὴ γνώμη κυμαίνεται μεταξὺ ἐλπίδος καὶ
ἀπελπίσεως, τῶν μὲν θεωρούντων δυνατὰς καὶ πρακτικὰς τὰς
προτεινομένας καὶ μελετωμένας μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις
οἰκονομικὰς, τῶν δὲ ἀποβαλόντων πᾶσαν περὶ τοιοῦτων ἀγα-
θῶν ἐλπίδα, καὶ διςχυρίζοντων ὅτι οὐδεμίς θεράπευσις ὑπάρ-
χει πλέον δεκτικὴν τὸ θνησιμαίον τοῦτο σῶμα, καὶ ὅτι πᾶ-
σαι αἱ γενόμεναι καὶ γενησόμεναι ἀποπειραὶ περὶ βελτιώσεων
θέλουσιν ἀφελῆτως ναυαγήσαι. Ὁ χρόνος βεβαίως θέλει δει-
ξεί, τίνες ὀρθότερον σκέπτονται.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Μετὰ τὸ θρησκευτικὸν σκάνδαλον, ὅπερ κατεδείχθη
ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, νέον καὶ αὐθαδέστερον ἐπὶ τῇ
τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐκ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ
τοῦ ἱεροκήρυκος. Ἦν ὁ λόγος περὶ τῶν μεταβαλλόντων θρη-
σκείαν καὶ ὁ ἱεροκήρυξ ἔλεγεν, ὅτι πᾶς Κ α θ ο λ ι κ ὸς,
ὅστις παραιτῶν τὴν θρησκείαν αὐ-
τοῦ μεταβαίνει εἰς τὴν τῶν σχισμα-
τικῶν εἶναι κακοήθης ἀνθρώπος, ἀ-
μαθὴς, ἀφρων κτλ. Παρακλοῦμεν τὸν Σ. Ἐπίσκο-
πον τῶν ἐν Σύρῳ Δυτικῶν νὰ σκεφθῇ ὀλίγον ἐπὶ τῶν λόγων
τούτων τοῦ ἱεροκήρυκος, ὅπως ἐννοήσῃ, ὅτι τοιοῦτοι λόγοι
λεγόμενοι πρὸς Ἕλληνας, ἀπεκδεχόμενοι διαδοχῶν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Θρόνου ἕνα τῶν Πριγκίπων τῆς Βασιλείας, οὐρίων
κατὰ τὸ 40 ἔτηρον τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος νὰ βα-
πτισθῇ καὶ νὰ δεχθῇ τὸ δόγμα τῆς Ὀρθοδόξου Ανατολικῆς
Εκκλησίας, εἶναι λόγοι ἀληθῶς σχισματικοί, ὡς ἐκ
προκαταβολῆς ὑβρίζοντες τὸν μελλόντα διάδοχον τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Θρόνου, καὶ τρόπον τινὰ περιστάντες αὐτὸν ἀνά-
ξιον ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων.
Παρακλοῦμεν πρὸς τοῦτοις τὸν Σ. Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Σύρῳ
Δυτικῶν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τοσαύτη καὶ τοιαύτη ὑπάρχει τῶν
Ἑλλήνων ἡ πρὸς τὸν Θρόνον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ καθήμενον
αποσίωσις, ὥστε οὐχὶ ὁ Ἰησοῦς ἱεροκήρυξ, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐν ἐκ νέου κατήρχετο εἰς τὴν γῆν
καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἀσέβειαν εἰς τὸν Ὁ θ ω ν, καὶ τοὺς
διαδόχους αὐτοῦ, ἤθελε καταφρονεῖν ὡς διδάσκαλος,
κακοδοξομένης Ἐθνικῆς. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς δὲν ἐξεπλήρωσεν
ἐπὶ τῆς γῆς πολιτικὴν ἀποστολήν. Ἐκεῖνος εἶπεν » Ἀπόδο-
τε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. »
Κατὰ δυστυχίαν ὅμως οἱ παρουσιαζόμενοι ὡς ὑποτάται ἐ-
κείνῳ ἐν τῷ Κόσμῳ ἐπελάθοντο καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ
τῆς ἀρετῆς ἐκείνου, γινόμενοι ἀντὶ ποικίλων λόγων, καὶ κα-
τασπαράσσοντες τὴν Χριστιανικὴν ποίμνην δια κηρυγμάτων
ἀπρεπῶν, ἅτινα δι' ἀσεβοῦς τρόπου ἀναμειγνύουσι ὑμᾶς
καὶ ἀνθρώπινα. Ἔστω βέβαιος ὁ Σ. Ἐπίσκοπος τῶν ἐν Σύρῳ
Δυτικῶν, ὅτι θέλει μετανοήσῃ διὰ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ
ταύτην, ἣν ὀφείλομεν νὰ ὁμολογῶμεν ὅτι πάντες οἱ ἐν
Σύρῳ Δυτικοὶ ἀποστρέφονται καὶ καταδικάζουσιν ὡς σκαν-
δαλώδη καὶ ἀντιχριστιανικὴν.

— Ὁ Καθηγητὴς τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου Κ. Ν. Πατρὸς
ἐπέπληξε τὸν μαθητὴν, ὅστις ἐδίδασκε πρὸς ἡμᾶς τὴν παρ' αὐ-
τοῦ γενομένην ὑβρίν εἰς τὸν Ἀ σ τ ἔ ρ α τῶν Κυκλά-
δων ν, ὀνομάσας αὐτὸν προδότην, καὶ προσθεὶς, ὅτι πρέπει
νὰ διατάξῃ τοὺς συμμαθητὰς τοῦ νὰ τὸν πτύσωσιν ὡς προ-
δότην καὶ δόλιον. Ἀγνοοῦμεν, ἂν ὁ τρόπος οὗτος τῆς προ-
δαγωγίας ᾖ ἡ ἐν Γερμανίᾳ συνειθιζόμενος, καθ' ἣν ὁ Κα-
θηγητὴς Κύριος Πατρὸς ὑπέσχετο ἐν τῇ περιφύμῳ αὐτοῦ
Ἀγγελίᾳ, ὅτι θέλει ἐκπαιδεύειν τοὺς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθη-
σομένους παῖδας. Γινώσκουμεν ὅμως, ὅτι παρὰ πᾶσι τοῖς
πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν ὁ διδάσκαλος ὑπάρχει τύπος ἀρε-
τῆς τοῖς διδασκόμενοις, καὶ μάλιστα τοῖς παρ' αὐτῷ δικη-
τωμένοις. Ὀφείλει λοιπὸν καὶ ὁ Κ. Πατρὸς νὰ ὑποστηρίξῃ
ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἣν εἶχεν ἐκφράσειν περὶ τοῦ
Ἀ σ τ ἔ ρ ος ἰδέαν, καὶ νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀ-
πεδωκεν αὐτῷ τὸ ὑβριστικὸν ἐκεῖνο ὄνομα, καὶ ἅμα νὰ δι-
καιολογήσῃ ἐαυτὸν (ἂν ἦτο δυνατόν) διὰ τὸ ψεῦδος, ὅπερ
εἶπεν, ὅτι δωρεὰν ἀποστελλόμενον αὐτῷ τὸν Ἀ σ τ ἔ ρ α δὲν
τόν δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἐπιστρέφει. Ἐπειδὴ ὅμως οὐδέντερον
τούτων ἐπαρξεν, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἠθέλησε νὰ ὑποκρίνη-
ται κατὰ τὸ δεύτερον ἐξηλέγχετο ψευδόμενος, ὁ Ἀ σ τ ἔ ρ
τῶν Κυκλάδων ἔχει τὴν τιμὴν νὰ τῷ παρατηρήσῃ,
ὅτι ὁ μαθητὴς ἀδίκως ὀνομάσθη ὑπ' αὐτοῦ προδότης καὶ
δόλιος, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δὲν ἦτο κατάλληλον, ὅπως
ἐμπτύσωσιν αὐτῷ οἱ συμμαθηταί. Οὐδαμῶς ὀνομάζεται
προδότης ὁ μαθητὴς, ὅστις κοινοποιεῖ τὰς ὑπὸ τοῦ διδά-
σκαλου δεδομένας αὐτῷ συμβουλὰς. ἔχει ὅμως τὸ κατάλ-
ληλον ὄνομα πανταχοῦ τῆς γῆς ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος, ὅστις
συμβουλεύων τοὺς ἐαυτοῦ μαθητὰς, ὑποκρύπτει ἔπειτα καὶ
ἀρνείται, ὅτι συνεβούλευσεν ἢ ὅτι ἐδίδασκεν διότι οὕτως ἀ-
ποδεικνύεται ἄλλα φρονῶν καὶ ἄλλα διδάσκων. Εἶναι ἀλη-
θές, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ Κυρίου Πατρὸς ἱκανοποιεῖ τὸν
Ἀ σ τ ἔ ρ α τῶν Κυκλάδων δι' ἣν ἐπαθε παρ' αὐτοῦ
ὑβρίν. διότι ἐλέγχας τὸν μαθητὴν ἀπέδειξεν, ὅτι μεταμέ-
λεται ἐφ' ὅν εἶπεν οὐχ ἥττον ὅμως ἀληθεύει, ὅτι δὲν ἀρ-
κούμεθα εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ταύτην, καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπέκει-
ται νὰ δεῖξωμεν εἰς ποῖα γραφόμενα ἂν ἡ-
κ εἰς τὸ ὄνομα, ὅπερ ὁ Καθηγητὴς Κύ-
ριος Πατρὸς ἀπέδειξε νὰ εἰς τὴν ἐφ' ἣν
μερὶ δα ἡ μὴ ν κτλ. Ἐν δὲν πράττωμεν τοῦτο σῆ-
μερον, αἰτεῖται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀνασχολώμεν τὸν φύλ-
λον ἡμῶν εἰς ὑπόθεσιν σπουδαιότεραν καὶ τῶν ἐξηγήσεων
καὶ τῶν ἀγγελίων καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Κυρίου Πα-
τρὸς

— Μετὰ χαρὰς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν περιδοχὸν φιλό-
λογον καὶ συνετὸν πολιτικὸν ἄνδρα Κ. Γλάδστον ἀκούει
τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος τὴν περὶ Ἑπτανήσου γνώμην αὐτοῦ,
ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς Ἑ λ π ῖ δ ος.
Ἀνὴρ τοιοῦτος ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ ἐννοῇ τὸ δίκαιον τῆς
ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ
τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ πολὺ κεχωρισμένοι ἀπ'
ἄλλων ἀδελφοί, φύσει καὶ θέσει ἠνωμένοι, καὶ πρὸ μικροῦ
συναγωνισθέντες ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυ-
λῆς ἐλευθερίας. Ἀπὸ τοῦ νῦν βλέπομεν ἀληθῶς τὴν μετὰ
τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος ἐνωσιν τῶν ἀδελφῶν Ἑπτανήσιων
ἐ γ γ ῶς ἐ π ῖ θ ῶ ρ α ῖς, ἀκούοντες τὴν περὶ τοῦτου γνώ-
μην ἀνδρὸς πολιτικοῦ, οἷος ὁ Κ. Γλάδστον, καὶ πεπειθότες
εἰς τὰς ἐκθέσεις, ἃς θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυ-
βέρνησιν. Ἰδοὺ τί περὶ τούτου ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ τε-
λευταίῳ φύλλῳ τῆς Ἑ λ π ῖ δ ος.

«Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ζακύνθου ἀπεβύθη πρὸς τὸν
Κ. Γλάδστον ἔγγραφον, δι' οὗ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν τῶν κα-
τοίκων τῆς Νήσου περὶ τῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου
ἐνώσεως. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ζα-
κύνθου εἶναι ἡ νομιμωτέρα ἐκφρασις τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ
καὶ ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐπιδείξεως δυσσεβείας αἱ ἄλλαι
νῆσοι ἀπεβύθησαν πρὸς τὸν Κ. Γλάδστον διὰ τῶν δημοτι-
κῶν συμβουλίων τῶν τοιαύτας πράξεις, οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ
εὐρῇ ἐν τῇ διαγωγῇ ταύτῃ ἢ τὴν ἐξάσκησιν δικαιοῦματος ἀ-
διαφιλονεικῆτου, καὶ ὁ Κ. Γλάδστον ἤθελε λάβει τὴν ἀρί-
στην ἰδέαν περὶ τῆς συνταγματικῆς ἀγωγῆς τῶν νήσων.

Ἐν τούτοις καθ' ἃς ἔχουμεν ἐκ Κερκύρας πληροφορίας μετὰ
τὴν πρώτην ὁρμὴν τῆς ἀναγκαστικῆς, ἤρχισεν ἡδὴ ἡ με-
ψυχρότερη αἰκὴ ἐκτίμησις τῶν περιστάσεων. Οἱ προση-
νεῖς καὶ φιλελληνικοὶ τριῖτοι τοῦ Κ. Γλάδστον ἤρχισαν νὰ
ἐμπνεύσωσι ἐμπιστοσύνην οἱ πλέον διακεκριμένοι τῶν
κατοίκων ἤρχισαν νὰ ἐπιτεκνύωνται αὐτὸν, νὰ ἐμβαίνουν
εἰς ἐκτεταμένας μετ' αὐτοῦ συνδιαλέξεις. Πάντες ἀνε-
ξίτητοι ἐξέφρασκον αὐτῷ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐνώσεως
μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, καὶ πάντες τῷ ἔδωκαν νὰ
ἐννοήσῃ, ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις ὁποιαδήποτε καὶ ἀνῶσι, δὲν
δύνανται ποτε νὰ φέρωσι τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα.

Ὁ Κ. Γλάδστον ἐδυνήθη ἤδη νὰ πεισθῇ, ὅτι ἡ ἀρχή, ἣν
ἔθεσεν ὁ Ἀρμοστής Κ. Γιούργκ ἐν τῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον
ἐκθέσει τοῦ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παραίτησεως τῆς Προ-
στασίας, ἦτο ὀρθοτάτη, καὶ ὅτι τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ὡς
πρὸς τὰς διαθέσεις τῶν κατοίκων Κερκύρας ἀναφερόμενα ἐ-
στηρίζοντο εἰς ἐσφαλμένας πληροφορίες. Εἰς πάντας τοὺς
πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσαντας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνώσεως τῆς
Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν αὐτὴν ἐ-
δωκεν ἀπάντησιν, ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὸ ὄρθον τῆς
τοιαύτης αἰτίας, καὶ εὐχεταὶ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ
ἄλλ' ὅτι τὸ τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν προσά-
τιστα δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῇ μεγαλῇ σπειρᾷ ἀναθε-
σάσας τὴν προστασίαν Δυνάμεις, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήμα-
τος τούτου εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις δὲν εἶναι κατορ-
θωτὴ, ὡς συνδεομένου αὐτοῦ μετὰ τὸ ἐν γένει ζήτημα τῆς
Ἀνατολῆς, τοῦ ὁποίου ὅλοι γνωρίζουσι τὰς δυσκολίας, καὶ
ὅτι οὐδεὶς ἄλλος πλέον αὐτοῦ εὐχεταὶ νὰ φθάσῃ μίαν ὥραν
ταχύτερα ἢ ἐποχῇ, καθ' ἣν νὰ εἰσκουσθῶσιν αἱ εὐχῇ τῆς
Ἑπτανήσου.

Τὸ λίαν εὐχάριστον εἶναι, ὅτι ὁ Κ. Γλάδστον φαίνεται
ἐντολὴν λαβὼν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του ἐκτὸς τῶν ἄλλων
πληροφοριῶν, νὰ σπουδάσῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς
διαθέσεις τοῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως.

Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, καὶ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ ἀπὸ δεκάδων
ἐτῶν λησμονηθεῖσα ἐν Εὐρώπῃ Ἑπτανήσος εἰσῆλθεν εἰς τὴν
σκηνὴν ἐν ταπεινότητι μὲν κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ' οὐχ ἥτ-
τον εἰσῆλθε τὸ νὰ μὴ λησμονηταὶ ἔθνος τι, εἶναι πάντο-
τε κέρδος δι' αὐτό. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ ἱσχυρίζομεν,
ὅτι ἀνὴρ τόσο διάνομος, ὅποιος ὁ Γλάδστον, δὲν ἐδύνατο
νὰ δεχθῇ ἢ νὰ ἐδέχθη ἐντολήν, ἂν ἐπρόκειτο μόνον περὶ δι-

οικητικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Ἑπτανήσῳ. Καὶ ἂν ὑποθέ-
σωμεν ὅτι κατὰ τὸ παρὸν δὲν πρόκειται περὶ πολιτικῆς
μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου, ὁ Κ. Γλάδστον
ἐν τῇ σημερινῇ θέσει του, εὐτόχημα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φυ-
λὴν εἶναι τὸ νὰ τὴν ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον διότι ἐνδεχόμενον
να εὐρεθῇ αὐρίον εἰς θέσιν, ὅπου ἡ φιλελληνικὴ δεισιθεσία
τοῦ νὰ καταστῇ θέλησις καὶ ἐνέργεια.

Ὁ Κ. Γλάδστον περιμένεται κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας.
— Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ Ἀ θ η ν ῶ τὰ ἑξῆς:

Εἰς ἐν τῶν θεάτρων τῆς Ἀμερικῆς συνέβη ἐσχάτως τὸ
ἑξῆς περιεργον.

«Ἐν τῷ μέσῳ παραστάσεως τινος, καὶ ἐνῶ ὑποκρίτρια τις
ἀγαπωμένη ὑπὸ τοῦ κοινού, ἡ κυρία Βέργ, παρίστανα τὸ
πρόσωπόν της διὰ τοῦ συγκινητικωτέρου τρόπου, ζυθωπὸς
τις ἐγερθεὶς ἐκ τῆς ἑδρας του φωνάζει. « ἡ σύζυγός μου
μὰ τὸν Θεόν! ἡ Ἑλίζα μου εἶναι! » Οἱ θεαταὶ ὀλίγην
προσολὴν ἔδωκαν εἰς τὴν ἀναφωνήσασαν ταύτην, φρονούντες
ὅτι ὁ εὐγενέστατος ἦτο μεθυμένος, ἀλλ' οὗτος ἐπανελάβε-
τὰ αὐτὰ δυνατώτερον.

«Σὺς λέγω ὅτι εἶναι ἡ σύζυγός μου! Πρὸ 41 ἐτῶν δὲν
τὴν εἶδα, τὴν ἐνόμιζα ἀποθνήσκουσαν. Τῆς ἐπαναφέρω υἱόν,
υἱὸν 22 ἐτῶν καὶ 6 ποδῶν 2 δακτύλων ἀγγλικῶν. Εἶμαι
ὁ πλοίαρχος Λεβίς. »

Ἐν τῷ μετὰ τούτου, ἡ κυρία Βέργ εἶχε λειποθυμήσει.
Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου ἀποταθεὶς πρὸς τὸν ξένον λέγει
αὐτῷ ὅτι ἡ ὑποκρίτρια δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ᾔδει τὴν σύζυγόν
του, διότι πρὸ τριῶν ἐτῶν ἀποτελεῖ μέρος τῆς εταιρείας του
καὶ γνωρίζει καλὰ ὅτι ἄλλον σύζυγον δὲν εἶχε παρὰ τὸν Κ.
Βέργ, ἀποθανόντα πρὸ 48 μηνῶν.

«Ἰππὸνδρὸς μὲ ἄλλον! ἀνέκραξεν ὁ ἐπιμονος πλοίαρ-
χος. ἡ Ἑλίζα μου ἦλθεν εἰς δεύτερον γάμον! Ἀλλὰ πρέπει
νὰ τὴν ἰδῶ ἀμέσως, εἶναι ἀδύνη σύζυγός μου. »

Τῆς κυρίας Βέργ ἐπανεληθούσης εἰς τὰς αἰσθήσεις της, ἀ-
νῆγγεῖλαν αὐτῇ τὸν πλοίαρχον Λεβί, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν
εἰς ἀναγνώρισιν συγκινητικωτάτην. Ὁ πλοίαρχος εἶχε συ-
ζευχθῇ τὴν Ἑλίζα Στάνλεϋ, ὅταν αὐτὸς μὲν ἦτον ἀπλὸς ναύ-
της, αὕτη δὲ ὑπὲρ τρία μιᾶς ποιμαδῶνας. Βισμελὸς νὰ-
ὕπαγῃ εἰς τὰς Ἰνδίας ἐλαβε μετ' ἐαυτοῦ τὸν μικρὸν υἱὸν του
καὶ ἐκτοτε δὲν ἐδυνήθη νὰ πληροφορήσῃ τὴν γυναῖκά του
περὶ τοῦ ἀν ζῆ ἢ οὐκ. αὕτη δὲ μαθούσα ὅτι ὁ σύζυγός της
καὶ ὁ υἱός της ἐχάθησαν ἐν τινι ναυαγίᾳ ὑπανδρὸς ὅκτω
ἔτη μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των, καὶ ἠσπάσθη τὸ δραματικὸν
στάδιον. Εἶχε χρεῖσται μάλιστα ἐκ τοῦ δευτέρου συζύγου
της πρὶν ἢ ἀπολέσει τὴν πρώτην.

— Ἡ ῥωσικὴ φρεγάτα «Γενικός Ναύαρχος» ἦτις ἐξῆλ-
θε τῶν ναυπηγείων τῆς Νέας Ὑόρκης τὸν παρελθόντα μῆνα,
εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐξέλιον ἀτμοκίνητον τὸ ὁποῖον ὑπάρ-
χει ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ κατασκευὴ του ἤρξατο τὴν 27 Ἰουλίου
1857, γενήθη ἡμερᾶς τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου,
καὶ τὴν 24 Ἰουλίου 1858 τὸ πλοῖον τοῦτο ἐξήρθη εἰς τὴν
θάλασσαν ἐπὶ παρουσίᾳ 58,000 ἐν τῷ λιμένι καὶ 3000 ἀ-
τόμων εὐρισκομένων ἐντὸς αὐτοῦ. Ἡ φρεγάτα εἶναι ἐκ λευ-
κῆς δρυὸς, 325 ποδῶν μήκους, 55 πλάτους, 34 βαθύς καὶ
507 σκορ. Θέλει δὲ φέρει 72 τηλεβόλα, καὶ δύο μηχαν-
νάς ὑπὲρ τῆς δύναμεις 2000 ἵππων. Ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπι-
στήμη ἠνώθησαν δια νὰ ἐπιδραφολευσθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον
τοῦτο πᾶν εἶδος λαμπρότητος καὶ τελειότητος. Ἐδραπνή-
θησαν δὲ δι' αὐτὸ 4 ἑκατομμύρια 250,000 δολλάρια.

Ὁ «Γενικός Ναύαρχος» θέλει ἐκτελεῖσαι τῆς Νέας Ὑόρκης
τὸν Μάρχον τοῦ 1859 καὶ ὑπάγει εἰς Κρονστάτ, ὅπου θέλει
ὀπλισθῇ μετὰ κανόνια ἐπίτηδες χυθέντα δι' αὐτόν. (Μονὺπ
Στόλου)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Αριθ. 574.

Εὐρετήρ.

Πρώτη δηλοποίησις.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Μιχαὴλ Α. Μυλωνάς.

Ἀνακοινεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 408
καὶ ἀπὸ 30 Ἰουνίου τοῦ χιλιεστοῦ
ὁκτακοσιοστοῦ πεντηκστοῦ τετάρτου
ἔτους αποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ κατὰ
συνέπειαν τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης ἐγ-
γραφῆς παραγγελλίας παρὰ τοῦ ἐν
Σύρῳ κατοικοῦντος κυρίου Γεωργίου
Αημητρίου Ζέη ὡς ἐκ διαθήκης ἐπι-
τρόπον τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ
Βατέου Μητυληναίου Γιαννοῦλη, Κα-
τήλως, Πέτρου, Αημητρίου, Μαργί-
τας, καὶ Ἀννῆς, ὡς ἐπίτροπος τῆς ἐκ
διαθήκης συνεπιτρόκου Θεοδοριούλας
Β. Μητυληναίου, καὶ ὡς πληρεξούσιος
τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ αὐτοῦ Β.

Μητυληναίου, Μάρκου καὶ Φλοροῦς
κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 14393 ἐπιτροπι-
κοῦ συνταχέντος ἐνώπιον τοῦ ἐν-
ταῦθα Συμβολαιογράφου Κωνσταντί-
νου Ἀγγελίδου πενήτων καὶ σφω-
νως μετὰ τὴν ἀναφερομένην ἀπόφασιν
δι' ἣς χορηγεῖται ἡ ἀδεία νὰ πωλή-
σῃ διὰ πλειστηριασμοῦ τὸ ἀπολη-
φθὲν ἐκ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν
ὀρφανῶν ἦτοι τὸ ἑξῆς.

Τὸ εἰς τὸ χωρίον χροῦτα ἀγροπερι-
βόλιον συνορευόμενον ἀπὸ τῆς ἑσθίας
ἀνατολικῆς ἄκρην τοῦ περιβόλου
κτημάτων Θ. κολυμενοπούλου καὶ Κ.
Μαριδάκη οἷζον εἶναι ἐξώθηρα δια-
τρέχει μέχρι τῆς μεσημερινῆς ἀκρῆς
τοῦ περιβόλου τοῦ κτήματος Α. Πα-
παδάκης εἰς ἣν εἶναι ἡ μικρὴ εἴσοδος
ἐκ μεσημερίας ἀκολουθεῖ τὴν γραμ-
μὴν τοῦ αὐτοῦ περιβόλου Κωλομενο-
πούλου μέχρι τέλους αὐτῆς καὶ ἐκεῖ
ὅπου ξεχωρίζεται μετὰ τοῖον πρὸς ἀρ-
κτον ἀπὸ τὴν εἰρημένην γωνίαν τοῦ
περιβόλου Παππαδάκη καὶ λήγει
εἰς τὸ κτῆμα τῆς Ἀντωνίας Πρίντζης

πρὸς δυσμὰς ἀπὸ κτῆματα τῆς Ἀν-
τωνίας Α. Πρίντζης, περιέχει δὲ τὸ
ἐκπλειστρίασθὲν κτῆμα οἰκίαν χα-
μόγαιον μετὰ τρία χωρίσματα, αὐλήν,
κλπ. ἔτερον μονόσπιτον πλῆσιον αὐ-
λίου καὶ διάφορα δένδρα, σταῦλον καὶ
πρῶτον ὅπως ἐχῇ, ἐξαιρεῖται ἕνας κα-
ζανότοπος καὶ ἡ χρεῖα ἀνήκοντα εἰς
τοὺς κληρονόμους Α. Βαρθαλίτι, Σκορ-
δάρος ἐνὸς μικροῦ ποτιστικοῦ ἀνή-
κοντος εἰς τὸν Α. Πυκνὴν, καὶ ἐνὸς
μικροῦ τεμαχίου χωραφίου μετὰ μίαν
οἰκίαν Χαϊτάνου ἀνήκοντα εἰς τοὺς
κληρονόμους Α. Πρίντζης, καὶ Α. Βαρ-
θαλίτου Σκορδὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ὥστε ἀ-
πὸ τὸ ἐπάνω μέρος ἦτοι ἀπὸ τὴν γω-
νίαν τοῦ περιβόλου τοῦ κτήματος Κα-
λομενοπούλου μέχρι τοῦ δημοσίου
δρόμου ὅστις κατέρχεται εἰς τὸ χω-
ρίον νὰ μὴν δημοσία διόδος ἐ-
(ακολουθεῖ)

ΓΥΗΘΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟ